

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXXII. Beneficiorum Vt Ita Dicatur, sine graui caussa, pluralitas
auaritiæ nota.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

C A P. XXXII.

BENEFICIORVM VT ITA DICATUR, sine graui causa, pluralitas auaritia nota.

§. Eodem auaritiæ barathro merguntur, qui sine sui status honestè transigendi vel Ecclesiæ necessitate se Beneficiorum multitudine onerant, quod prohibet Concilium Tridentin. sess. 24. capit. 16. de Reformatione: ubi ita habet: Cum Ecclesiasticus ordo peruerit, quando vnus plurium officia occupat Clericorum, sanctè sacris Canonibus cautum fuit, neminem oportere in dubius Ecclesiis conscribi, verum quoniam multi improba cupiditatis affectu seipsos, non Deum, decipientes, ea, quæ benè constituta sunt, variis artibus eludere, & plura simul beneficia obtinere non erubescunt: Sancta Synodus debitam regendis Ecclesiis disciplinam restituere cupiens, presenti decreto, quod in quibuscunque personis, quocunque titulo, etiam si Cardinalatum honore fulgeant, mandat obseruari, statuit, vt in posterum vnus tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur, quod quidem si ad vitam eius, cui confertur, honeste sustentandam non sufficiat; liceat nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo vtrumq; personalem residentiam non requirat, eidem conferri.

Dispensatio sine urgente causa dispensatio est, & facili descendit ad Aueri
§. Et Sanctus Bernardus lib. 3. de Consideratione ad Eug. c. 4. Quid, inquis? Prohibes dispensare? Non, sed dissipare. Non sum tam rudis, vt ignorem positos vos dissipatores, sed in adificationem, non in destructionem. Denique queritur inter dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. Vbi necessitas vrget, excusabilis dispensatio est. Vbi utilitas prouocat

cat, dispensatio laudabilis est. Vtilitas dico communis non propria. Nam cum nihil horum est, non plane fidelis dispensatio, sed crudelis dissipatio est.

§. Qui idem Bernardus per sanctus & perdoctus Abbas epistola 271. ad Comitem Theobaldum, ut offendam Deum, fortassis nec vobis expedit, offendo autem procul dubio, si facio, quod requiritis. Nam honores & dignitates Ecclesiasticas non ignoro deberi his, qui eas digne ac secundum Deum administrare & velint & possint. Porro eas acquiri parvulo filio vestro precibus meis vel vestris, nec vobis iustum, nec mihi tutum esse novieritis. Nam nec cuiquam vel adu- to plures in pluribus Ecclesiis habere licet, nisi dispensatorie quidem ob magnam vel Ecclesie necessitatem vel personarum utilitatem.

Parvulis nō
conferenda
Ecclesiastica
beneficia

Vsq; ad aras
amicus.

§. Sane Vuillelmulo nostro cupio bene per omnia, sed ante omnia Deum. Hinc est, quod contra Deum nolo aliquid habeat, ne non habeat Deum. Quod si alius secus voluerit, nolo per me habeat, ne perdam & ego Deum. Vbi vero emerit, quod secundum Deum habere possit, probabo me amicum, & operam meam, si opus fuerit, non negabo. Neq; iuvat S. Pontificis dispensatio, nisi adsit & legitima dispensandi causa; neque enim S. Pontifex Beneficiorum Dominus est, sed dispensator tantum, cui incumbit, ut non pro arbitratu suo, sed ex eorum voluntate rationi consentanea, qui ea dispartienda reliquerunt, & in quorum utilitatem relicta sunt quæ hoc in proposito & negotio est Ecclesia vniuersalis, dispenser.

§. Atque hæc sententia tutissima est, sed & illa tolerabilis putatur opinantium propter summi Pontificis & Episcoporum dispensationem, vel conniventiam & permissionem, propter consuetudinem multo tempore corroboratam, propter munificentiam istas opes sacras in pios Ecclesie ipsius, vel pauperum

usus

usus conferentium propter periculum ne in hæreticorum perditorumq; potestatem veniant, & alias legitimas causas extra grauem necessitatem plura possidere beneficia, non prorsus illicitum esse præsertim in Germania, cui aliquid indulgendum. Atque hanc opinionem libenter sani & integri viribus amplectentur, qui moribundi se aliam sententiã secutos fuisse perorabunt. Siquidem Thom. Catipr. l. i. Apum. cap. 19. pag. 6. 7. 10. non paucos plura beneficia possidentes infelicissima morte extinctos & se idcirco damnatos esse commemorantes allegat.

C A P. XXXIII.

*AUARITIÆ INDICINA DIVITIARUM
coaceruatio in cognatorum & amicorum
non egentium locupletationem.*

§. **S**alutem in auaritiæ discrimen & exitium adducunt & illi, qui ex beneficiis Ecclesiasticis thesauros colligunt, quibus cognatos suos non indigentes locupletent. Contra Tridentinæ Synodi præceptum sess. 25. capit. 1. de Reformatione. *Omnino autem eis (Episcopis) interdicit, ne ex redditibus Ecclesiæ consanguineos familiaresue suos augere studeant, cum & Apostolorum Canones prohibeant, ne res Ecclesiasticas, quæ Dei sunt, consanguineis donent: Sed si pauperes sint, iis vt pauperibus distribuunt, eis autem non distrahant, nec dissipent, illorum causa, imo quam maximè potest eos Sancta Synodus monet, vt omnem humanum hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum, vnde multorum malorum in Ecclesia seminarium exstat, penitus deponant. Quæ verò de Episcopis dicta sunt; eadem*